

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.05.1995, sp. zn. Tcnu 5/95, ECLI:CZ:NS:1995:TCNU.5.1995.1

Číslo: 48/1995

Právní věta: Ani v řízení o vydání do ciziny podle oddílu druhého hlavy XXIV. trestního řádu nelze napravit opravným usnesením podle § 131 a § 138 tr. ř. takové nesprávnosti usnesení soudu, ke kterým došlo při jeho vyhlášení, tedy nikoli jen v jeho vyhotovení nebo opisu. Nesprávné označení osoby, které se usnesení o přípustnosti vydání týká, jehož důsledkem je její zcela odlišná identita, je vadou, jež znemožňuje realizaci vydání této osoby do ciziny. V takovém případě je třeba o přípustnosti vydání znovu rozhodnout v příslušném řízení na základě nového návrhu státního zástupce, ve kterém je již osoba, o jejíž vydání jde, správně označena. Podání nového návrhu je podmíněno i novou žádostí cizího státu, popř. doplněním původní žádosti o vydání, a dalšími náležitostmi vyplývajících z příslušné mezinárodní smlouvy tak, aby byly v souladu se skutečnou identitou vydávané osoby. Zpravidla bude nutné v tomto směru doplnit i předběžné šetření podle § 379 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 24.05.1995

Spisová značka: Tcnu 5/95

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vydání do ciziny

Předpisy: 141/1961 Sb. § 131

§ 138

§ 379 a násl.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1995 sb. rozh.

Ani v řízení o vydání do ciziny podle oddílu druhého hlavy XXIV. trestního řádu nelze napravit opravným usnesením podle § 131 a § 138 tr. ř. takové nesprávnosti usnesení soudu, ke kterým došlo při jeho vyhlášení, tedy nikoli jen v jeho vyhotovení nebo opisu.

Nesprávné označení osoby, které se usnesení o přípustnosti vydání týká, jehož důsledkem je její zcela odlišná identita, je vadou, jež znemožňuje realizaci vydání této osoby do ciziny. V takovém případě je třeba o přípustnosti vydání znovu rozhodnout v příslušném řízení na základě nového

návrhu státního zástupce, ve kterém je již osoba, o jejíž vydání jde, správně označena. Podání nového návrhu je podmíněno i novou žádostí cizího státu, popř. doplněním původní žádosti o vydání, a dalšími náležitostmi vyplývajícími z příslušné mezinárodní smlouvy tak, aby byly v souladu se skutečnou identitou vydávané osoby. Zpravidla bude nutné v tomto směru doplnit i předběžné šetření podle § 379 odst. 1 tr. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. 5. 1995 sp. zn. [Tcnu 5/95](#))

Z podnětu ministra spravedlnosti České republiky o přípustnosti vydání A. P. k trestnímu stíhání ve Slovenské republice rozhodl Nejvyšší soud České republiky, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 1994 sp. zn. 4 Nt 437/94 se zrušuje.

Z odůvodnění:

Na základě žádosti Ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky ze dne

12. 1. 1994 o vydání A. P. k trestnímu stíhání ve Slovenské republice a k návrhu Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 13. 10. 1994 rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 11. 1994 sp. zn. 4 Nt 437/94 tak, že vydání A. P., nar. 9. 3. 1967, občana SRN, bytem SRN, Wismar, Karlsbaderstrasse 23, k trestnímu řízení ve Slovenské republice pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tohoto zákona, pro trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tohoto zákona a pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) tohoto zákona, je přípustné.

Ministr spravedlnosti České republiky předložil uvedené usnesení Městského soudu v Praze Nejvyššímu soudu České republiky k jeho přezkoumání ve smyslu § 380 odst. 3 tr. ř. a navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky rozhodl tak, že se toto usnesení zrušuje.

Ministr spravedlnosti České republiky poukázal na to, že v trestním stíhání v České republice, jehož se týká citovaná výhrada, byla podána obžaloba u Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 17. 2. 1995 a hlavní líčení v této věci vedené pod sp. zn. 3 T 27/95 bylo nařízeno na 21. 3. 1995. V této věci byl Kriminalistickým ústavem vypracován znalecký posudek se zjištěním, že údaje v cestovním pasu SRN č. 9892322, znějící na jméno A. P., byly pozměněny. Dále bylo zjištěno, že osoba, která se vykazovala tímto pasem, není ve skutečnosti A. P., ale M. L., nar. 13. 3. 1965 v Podgorici – Černá Hora, trvale hlášen 81000 Podgorica, Aerodromská ul. č. 7, Černá Hora, Svazová republika Jugoslávie. Jeho totožnost byla potvrzena dopisem velvyslanectví SRJ v České republice dne 17. 1. 1995. Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky se k informacím o pochybnostech o totožnosti osoby vydávající se za A. P. poskytnutým českou stranou nevyjádřilo. Ministr spravedlnosti České republiky se proto domnívá, že jsou za těchto okolností důvodné pochybnosti o správnosti napadeného rozhodnutí Městského soudu v Praze, jímž bylo rozhodnuto o přípustnosti vydání osoby označené jako A. P., které nelze odstranit opravným usnesením.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 380 odst. 3 tr. ř. napadené usnesení a dospěl k závěru, že toto rozhodnutí musí být zrušeno.

V trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 3 T 27/95 byla osoba původně se vydávající za A. P. odsouzena pod jménem M. L., nar. 13. 3. 1965 v Podgorici – Černá Hora, trvale bytem Podgorica, ul. Aerodromská č. 7, Černá Hora, Svazová republika Jugoslávie, pro trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. a pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 17 měsíců, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s dozorem. Dále byl uložen trest vyhoštění. Výkon trestu odnětí svobody

vzhledem k započítání vykonané vazby skončil dne 25. 4. 1995. Trestného činu podle § 176 odst. 1 tr. zák. se podle výroku rozsudku dopustil M. L. tím, že dne 25. 11. 1993 v 00.05 hod. v Praze 2, na Wilsonově ul., při kontrole prováděné hlídkou policie se prokazoval pozměněným cestovním pasem SRN č. K 9892322 znějícím na jméno A. P., nar. 9. 3. 1967. Totožnost obviněného M. L. v této věci byla ověřena v rámci mezinárodní spolupráce na podkladě otisků prstů a fotografií.

Po propuštění z výkonu trestu byl M. L. na základě pokynu městského státního zástupce v Praze zadržen orgány Policie České republiky a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 1995 sp. zn. 4 Nt 437/94 byl podle § 381 tr. ř. vzat do vydávací vazby. Dne 25. 4. 1995 Městský soud v Praze na základě žádosti Ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky ze dne 10. 3. 1995 a návrhu městského státního zástupce v Praze podle § 380 odst. 1 tr. ř. rozhodl, že je přípustné vydání M. L., osobní údaje uvedené shora, dříve vystupujícího pod jménem A. P., nar. 9. 3. 1967, k trestnímu řízení ve Slovenské republice pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1, § 222 odst. 1 tohoto zákona, popř. pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1, § 219 odst. 1 tohoto zákona, trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tohoto zákona a trestný čin nedovoleného ozbrojování podle ustanovení § 185 odst. 2 písm. a), b) tohoto zákona.

Z toho, co bylo uvedeno, je zřejmé, že původní rozhodnutí o přípustnosti vydání osoby vydávající se za A. P. je nesprávné a že na jeho podkladě nemůže již v současné době být ministrem spravedlnosti České republiky vydání povoleno podle § 382 odst. 1 tr. ř. Nejvyšší soud České republiky je proto v rámci přezkumu podle § 380 odst. 3 tr. ř. zrušil. Dalšího rozhodnutí ve věci soudem již není třeba. Vydání osoby k trestnímu stíhání ve Slovenské republice může být realizováno na základě nového rozhodnutí Městského soudu v Praze, ve kterém je tato osoba správně označena jako M. L.

Pro úplnost je třeba dodat, že je správný názor vyjádřený v podnětu ministra spravedlnosti ČR, že ani v řízení o vydání do ciziny podle oddílu druhého hlavy XXIV. trestního řádu nelze napravit opravným usnesením takové nesprávnosti usnesení soudu, ke kterým došlo při jeho vyhlášení, tedy nikoli jen v jeho vyhotovení nebo opisu. Tak nesprávné označení osoby, které se usnesení o přípustnosti vydání týká, jehož důsledkem je její zcela odlišná identita, je vadou, jež znemožňuje realizaci vydání této osoby do ciziny. V takovém případě je třeba o přípustnosti vydání znovu rozhodnout v příslušném řízení na základě nového návrhu státního zástupce, ve kterém je již osoba, o jejíž vydání jde, správně označena. Podání nového návrhu je samozřejmě podmíněno i novou žádostí cizího státu, popř. doplněním původní žádosti o vydání, a dalšími náležitostmi vyplývajícími z příslušné mezinárodní smlouvy, tak aby vše bylo v souladu s novou identitou vydávané osoby. Zpravidla bude nutné v tomto směru doplnit i předběžné šetření podle § 379 odst. 1 tr. ř.

Dále se Nejvyšší soud ČR zabýval nedostatky napadeného rozhodnutí, které ministrem spravedlnosti nebyly vytýkány. ?